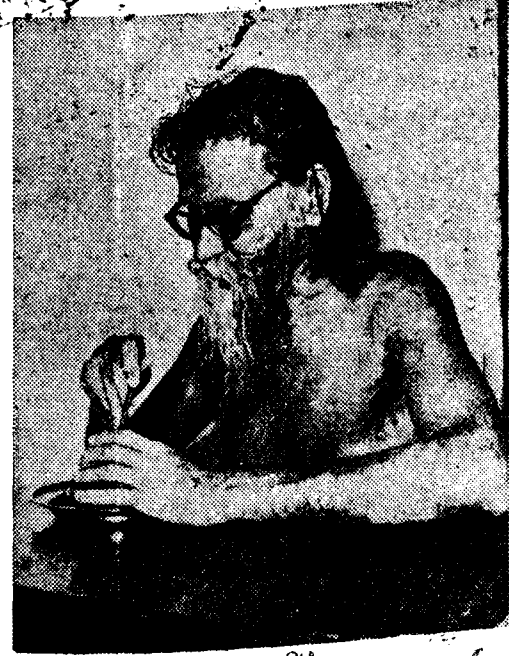

113489

YZwM95
N56
113489

சர்வோதய-பூதான இலக்கியத்திற்கும்
“சர்வோதயம்”
பத்திரிகைக்கும்

பூதான வர்ணம்

சர்வோதய பிரகாசனம்
(அகில பாரத சர்வ சேவா சங்கம்)

தேனிவாசபுரம்,

தஞ்சாவூர்.

உத்தரவுப் பதிப்பகம், தஞ்சாவூர்.

எமது காந்திய-சர்வோதய இலக்கியம்

மகாத்மா காந்தி எழுதியவை

1 சர்வோதயம்: (ரஸ்கினின் "Unto This Last" இன்சாரம்)	ந. அ.	...	0	5
2 ஆசிரம வாழ்க்கை	...	1	4	
3 ராமநாமம்	...	1	4	
4 கீதி தர்மம்	...	0	4	
5 சமூகத்தில் ஸ்திரீகளின் ஸ்தானம்	...	0	4	
6 சர்க்காவும் அஹிம்சா சமுதாயமும்	...	1	4	
7 ராட்டை சத்தவ லிளக்கம்	...	1	4	
8 ஆசிர பஜனாவளி (தொகுப்பு)	...	0	8	
9 காந்திஜியின் சமசரிதம்—சுருக்கம்	...	2	0	
10 தோபோதனை	...	0	12	

காந்திஜி—கஸ்தூரிபா பற்றியவை

11 எமது பா: வனமால பரீட்சை	...	1	4	
12 எமது பா: சுலோ நய்யர்	...	1	4	
13 காந்திக் காட்சிகள்: காகா காலேல்கர்	...	1	4	
14 பாபு என் தாய்: மனுகாந்தி	...	0	12	
15 பாப்பாவின் காந்தி: ஜுகதர்மம் தலே	...	0	12	

நுத்துவ நூல்கள்

16 கிதைப் பேருரைகள்: வினோபா (சாதா பைண்டு)	1	0
காலிகோ பைண்டு...	2	8
17 காந்தியும் மார்க்ஸும் மஷ்ருவாலா:		
வினோபாஜியின் முன்னுரையுடன்	...	1 4
18 காந்திய நவரீதம்: கிஷோர்லால் மஷ்ருவாலா	...	1 8
19 காந்தியப் பொருவாசாரம்:		
ஜே. சி குமாப்பா	...	1 4
20 ஜரோப்பாவின் படிப்பினைகள்: ஜே. சு. குமாப்பா	0	6
21 சர்வோதயமும் உலக அமைதியும் ஜே. சி. குமாப்பா	0	2

இதர விபரங்களுக்கு:

சர்வோதய பிரசாரகம், கிளியாசபரம், தஞ்சாவூர்.

புதான உதயம்

புதான உதயம்

புதான யக்குத்தைப்பற்றி பாரத மக்களுக்குள்ள உற்சாகம் வேறு எதிலும் இல்லையென்ற மக்களுக்குத் தெரிததே. லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான மக்கள் இவ்விதத்தின் முன்னேற்றத்தைக் கவனித்து வருகிறார்கள். செய்தித் தாள்களோ ரயிலோ போகாத நாட்டின் பகுதிகளில்கூட இவ்விதத்தைச் செய்தியைக் கேட்பதற்கு மக்களுக்கு மிகுந்த உற்சாகம் இருந்து வருவதை நான் கண்டிருக்கிறேன். கோராபுட்டைச் சேர்ந்த ஒரு கிராமக் கூட்டத்தில் பேசுகையில் நான் ரயில்வே டிக்கெட் ஆபீஸை ஒரு உதாரணமாகச் சொல்லத் தொடங்கியதும் எனக்கு, இவர்கள் ஒருக்கால் டிக்கெட் ஆபீஸையோ ரயிலையோ பார்த்தேயிருக்க மாட்டார்களோ என்ற ஐயம் பிறந்தது. பிறகு விசாரித்ததில் ஆயிரம் பேர் இருந்த கூட்டத்தில் 13 பேரே ரயில் பார்த்திருந்தவர்கள் என்று தெரியவந்தது. எனவே மிகவும் பிற்பட்டுள்ள பகுதிகளில்கூட பூமிதானச் செய்தி பரவி விட்டது. அதைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ள மக்கள் மிகுந்த உற்சாகம் கொண்டுள்ளார்கள்.

ஆந்திர நாட்டிலும் உற்சாகத்திற்குக் குறைவில்லை என்பதைக் காண்பீர்கள். நான்காண்டுகளுக்கு முன் தெலிங்கானாவில் இது தொடங்கிய பொழுது எனக்கே ஒரு புதிய இயக்கம் தோன்றிக் கொண்டிருப்பது தெரியாது. சின்னஞ்சிறு கிராமமொன்றில் நான் நிலம் கேட்கவே ஒரு மனிதர் எழுந்து நிலமளித்தார். ஆகவே என் மனதில் ஒரு கருத்து எழுந்தது. அன்றிரவு எனக்கு விரைவில் தூக்கம் வரவில்லை;

ஆழ்ந்த சிந்தனையில் ஆழ்ந்துபோனேன். ஹரிஜனங்கள் என்னிடம் 80 ஏக்கர் நிலம் வேண்டுமென்று கேட்க, நான் அக்கோரிக்கையை கிராம மக்களுக்குத் தெரிவித்தேன். எனக்கு 100 ஏக்கர் தானம் கிடைத்தது. அன்றிரவு இன்றைய நிகழ்ச்சிக்குப் பொருளேதேனுமுண்டா, இது ஒரு அசாதாரண நிகழ்ச்சி என்பதோடு சரியா என்று எண்ணலானேன். உலகில் மனிதன் தன் சொந்த எண்ணம் கொண்டே காரியம் செய்வதில்லை; அவனுக்காகக் கருத்துக்கள் சித்தமாகி வருகின்றன; அப்பொழுதே அவனும் அதை ஏற்கிறான் என்பது எனக்குத் தெரிந்திருந்ததுதான். நான் அன்று இந்த கிராமத்தில் தானமளித்தவர் உலகின் மனோநிலைக்கு ஒரு அறிஞர்; ஏதோ ஒரு புதிய கருத்து உலகில் பக்குவம் பெற்று வருகிறது என்று ஊகித்தேன். அத்த கிராமத்தில் நிலமில்லாதவர்கள் செய்து கொண்ட கோரிக்கையைப் போன்றே ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் எழலாம்; மக்களுக்கு வாய் இருக்குமானால் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இதே வகையில் கேட்கலாமென்று எண்ணினேன். எனவே, சிருஷ்டியின் அமைப்பை அல்லது ஆண்டவனின் வேலை முறையைப் பற்றி எண்ணலானேன். சிருஷ்டியில் அரைகுறையான திட்டமெதுவும் உருவாவதில்லை, எதுவும் பூரணமாய்த்தான் உருப்பெறும். குழந்தை பிறந்ததும் அதன் வயிற்றில் பசி தோன்றுகிறதென்றால், அதே சமயத்தில் தாயின் ஸ்தனத்திலும் பால் சுரக்கிறது. கடவுள் அரைகுறையான ஏற்பாடு எதையும் செய்வதில்லை. குழந்தையின் வயிற்றில் பசியை உண்டாக்கினால், தாய்க்குப் பாலேத் தந்து குழந்தைக்கு அதை அளிக்கவேண்டுமென்ற ஆவலையும் உடன் தருகிறார். எனவே உலகை ஆட்டி வைக்கும் மஹா சக்தியானது இப்பொழுது புதிய காரியமொன்றைச் செய்ய விரும்புகிறது என்று உணர்ந்தேன்.

பிறகு நான் என் மனத்திலேயே இரண்டாவது விஷய மொன்றைப்பற்றி சிந்தித்தேன். அதாவது, “இக்காரியத்தினைச் செய்வதற்கு எனக்குச் சக்தியுண்டா?” என்பது,

என் உள்ளம் என் இந்தக் கேள்விக்கு “சக்தியில்லை, நான் சக்தி சூன்யன்” என்று விடையளித்தது. பிறகு நான் “நான் சக்தி சூன்யன்தான். ஆனால் எனக்குக் கடவுள் பக்தியும் நம்பிக்கையும் இல்லையா?” என்று கேட்டுக்கொண்டேன். அப்பொழுது என் உள்ளத்திலிருந்து, பாதிக்கு, நம்பிக்கைக்குக் குறைவில்லை. அது பூர்ணமாயிருக்கிறது” என்ற உத்தரம் வந்தது. அப்பொழுது என் கையிலிருந்தது 100 ஏக்கர் நிலம்தான். எனக்குக் கணித சாஸ்திரத்தில் ஓரளவு பயிற்சியுண்டாகையால் இந்தியாவின் தேவை எவ்வளவாயிருக்குமென்று மனதிலேயே கணக்கிட்டுப் பார்த்தேன். அப்பொழுது “நீ கணக்குப் போடுவதைப் பார்த்தால் நீ பெரிய முட்டாளாயிருப்பாய் போல் தோன்றுகிறதே! இந்தக் கணக்கு அல்ப சொல்பமானதா?” என்று என் உள்ளம் என்னிடம் கூறிற்று. ஆனால் எனது வெகு நாளைப் புள்ளிப் பழக்கம் என்னை விடவில்லை. நான் கணக்குப் போட்டதில், ஐந்து கோடி ஏக்கர் நிலமிருந்தால் இவ்வேலை நிறைவேறும் என்று தெரிந்தது.

பிறகு நான் இன்றைய நிகழ்ச்சியின் பொருளைப் புரிந்து கொள்ளாது போட்டப் புள்ளியைக் கண்டு அஞ்சுவதென்றால் நான் அஹிம்சையில் எனக்குள்ள நம்பிக்கையைத் துறந்து ஹிம்சையை ஏற்றுக வேண்டும், அல்லது நம்பிக்கையை அறவே துறந்துவிட வேண்டுமென்று எண்ணினேன், நான் நம்பிக்கையை இழப்பதற்கோ ஹிம்சையை ஏற்பதற்கோ சித்தமாயில்லாமையால் ராமனை நினைத்துக் கொண்டு உறங்கிவிட்டேன். மறுநாள் போகவேண்டிய கிராமத்திற்கு போய் பூமிதானத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். நான் அங்கே சென்றது தெலிங்கானாவின் நிலையைக் காண்பதற்கே. பூமிதானத்தைப்பற்றி எனக்கு அப்பொழுது ஒன்றும் தெரியாது. ஆனால் அஹிம்சை அனுஷ்டானத்திற்கு வரவேண்டுமானால் அப்பொழுது எனக்குக் கிடைத்திருந்த சமிக்ஞையை விடாது பற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று உறுதி கொண்டேன். ராமாவதாரத்தில் குரங்குகளைக்

கொண்டே காரியம் நடந்துவிட்டதென்றால் நான் குரங்கல் லவே, மனிதனுயிற்றே, அஹிம்சையில் உறுதியுள்ள மனிதனுயிற்றே. மேலும் நான் அந்தக் குரங்குகளிடமும் எவ்வளவோ பக்தி புரிந்திருக்கிறேனே. ஆகையால் அந்தக் குரங்குகள் தாமென்ற, ஆணவ உணர்ச்சி அறவே அற்றிருந்ததைப்போல் நானும் ஆணவத்தைத் துறந்து சூனிய நிலையை எய்திவிடுவேனாயின் அந்தக் குரங்குகளிடம் பணி கொண்ட இராமன் என்னையும் இயக்கி வேலை செய்விப்பா னென்று எண்ணினேன்.

அடுத்த நாள்

எனவே அடுத்தநாள் காலைப் பிற்பகல் போய்ச் சேர்ந்த கிராமத்தில் பிள்ளை தன் தந்தையிடம் கேட்பதைப் போல மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் கைநீட்டிப் பூமிதானம் கேட்டேன். அப்பொழுது 'இந்த மனிதன் பூமியை தானம் கேட்க வந்திருப்பவனே' என்று எவருக்கும் தெரியாது. அவர்கள் பாவம், பூமலைகள் முதலியவை வாங்கிக்கொண்டு என்னை வா வேற்க வந்திருந்தார்கள். நான் அவர்களிடம், "இந்தப் புஷ்பங்கள் வெகு அழகாயிருக்கின்றன, ஆனால் இவைகளின் தாய் இவற்றிலும் அழகானது. எனக்குப் பூக்கள் தேவையில்லை. அவை ஆண்டவனுக்கு உரியவை. எனக்கு வேண்டியது மண்ணே. எனக்கு அதைக்கொடுங்கள் நான் உங்கள் குழந்தை, நீங்கள் என் தந்தையர் உங்கள் வீட்டில் நான்கு பிள்ளைகளிருந்தால் நான் ஐந்தாமவன். எனக்கு ஐந்தில் ஒரு பகுதி ஒதுக்கிக் கொடுத்துவிடுங்கள்" என்று சொன்னேன். அப்பொழுது அங்கே வந்திருந்தவர்களுக்கு நான் இம்மாதிரி ஏதோ கேட்கப்போகிறேனென்றே தெரியாது. அதனால் ஹிரோஷிமாவில் அணுகுண்டு வெடித்த பொழுது ஏற்பட்டது போன்ற விளைவு எனது இந்தப் பேச்சினால் ஏற்பட்டது. எனக்கு அங்கே 25 ஏக்கர் நிலம் கிடைத்துவிட்டது. எனவே இரண்டு புள்ளிகள் அமைந்து விட்டால் இரண்டையும் இணைக்கும் கோடொன்று ஏற்பட்டுவிடுமென்று யுகலிட் சொல்லிக் கொடுத்திருந்த சூத்

திரத்தை நினைத்துக்கொண்டேன். நேற்று மாலைக் கூட்டத்தில் 100 ஏக்கர் நிலம் கிடைத்தது. இன்று காலைப் 25 ஏக்கர் கிடைத்துவிட்டால் இரண்டு புள்ளிகள் அமைந்து விட ஒரு கோடு—நான் செல்வதற்குரிய வழி திட்டமாய் விட்டதென்று எண்ணிக்கொண்டேன்.

இதெல்லாம் நடந்து இப்பொழுது நான்காண்டுகள் கடந்துவிட்டன. நூறு ஏக்கர் என்றிருந்தது ஆயிரம் ஏக்கராக, பிறகு ஆயிரம் லட்சமாகி இப்பொழுது சுமார் 40 லட்சம் ஏக்கர் நிலமாகியுள்ளது. 4½ லட்சம் பேர் தான மனித்துள்ளார்கள். கேட்க வந்த 100 பேர்களில் ஒருவர் தானமளித்திருப்பதாய் உத்தேசக் கணக்கு போட்டாலும் 4½ கோடி மக்களுக்கு பூமிதானச் செய்தி எட்டியிருப்பதாய்க் கொள்ளலாம். பீஹாரில் நமக்கேற்பட்ட அனுபவங்களைக் கண்ணால் கண்டவர்களுக்கு கலியுகம் கழிந்து சத்திய யுகம் பிறந்துவிட்டதாய்த் தோன்றிற்று. இறுதியில் அங்கே இருந்த நிலைமையைக் கேட்டால் உங்களுக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கும். ஒரு ஜில்லாவில் நடந்த கூட்டத்தில் மக்கள் என்னிடம் வந்து, "எங்கள் ஊருக்கு நிலம் பெற யாருமே வா வில்லை. நாங்கள் அனைவரும் கொடுக்கக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்" என்று புகார் செய்தார்கள். எனவே மக்களின் மனம் இந்த அளவுக்கும் பக்குவம் அடைந்துள்ளது. ஆனால் இவ்வாறு பக்குவம் செய்தது நாமா?

நான்கு வருஷத்திற்குப் பிறகு

இவ்வாறு நான்காண்டுகளில் மக்கள் மனம் இவ்வேலைக்குப் பூர்ண பக்குவம் அடைந்துவிட்டது. இந்தியாவில் நாம் நம் முழு சக்தியையும் செலுத்திப் பாடுபடுவோமாயின் இரண்டாண்டுகளுக்குள் அமைதியான முறையில் இந்தியாவின் நிலப்பிரசினை தீர்ந்துபோகுமென்ற என் நம்பிக்கையை ஏற்கெனவே தெரிவித்திருக்கிறேன். இதுபட்டுமல்ல, இந்தியா இதற்காகப் பாடுபட்டால் இந்தியாவின் பெரிய பிரசினை

நீருவதன்றி உலகெங்கும் அமைதியை நிலை நாட்டலாம் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்குண்டு. இதை உலக மக்களும் புரிந்துகொள்ளத் தொடங்கி விட்டார்கள். உலகின் பல் வேறு சிந்தனையாளர்களும் இச் சிறு இயக்கத்தை கவனிக்கிறார்கள். தொலைவிலுள்ள தேசத்தவர் பலர் யாத்திரை கோஷ்டியில் சேர்ந்து எங்களுடன் சுற்ற வருகிறார்கள். அவர்கள் பூமிதான வேலையைத் தம் கண்ணால் காண்பதால் அவர்களுக்கும் தன்னம்பிக்கை பிறக்க "பாபாவின் இப்பணி இங்கே நிறைவேறினால் இதன் மூலம் உலகிலும் அமைதியை நிலவச் செய்ய முடியும்" என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் என்னை, "இங்கே இது நடப்பதுபோல் எங்கள் நாடுகளிலும் ஐரோப்பாவிலும் நடக்க வியலுமா?" என்று கேட்கிறார்கள். நான், "ஒவ்வொரு இடத்திலும் பிரத்தியேகமான பிரசினைகள் உள்ளன. ஆனால் மக்களின் உள்ளம் உலகெங்கும் ஒரே தன்மையதாகையால் நாங்கள் பின்பற்றும் முறை எங்குமே பயன் அளிக்கும்" என்று அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

தாயே சர்வோதயத்திற்கு குரு

நீங்கள் இப்பணியை சம்பூர்ண, சமக்ர நோக்குடன் பார்க்கவேண்டும். சர்வோதயக் கருத்து ஒரு சம்பூர்ணக் கருத்து. பூமிதானயக்கும் அதற்கு அடிப்படை சர்வோதயத்தில் அனைவரும் சரிசிகர் சமானம். எல்லோரும் சகோதரர்கள். அதைச் சேர்ந்தவர்களிடையே உயர்வு தாழ்வு என்பதற்கே இடமில்லை. வைஷ்ணவர்கள் தம்மை யெல்லாம் பக்தரென்று, அடியாரென்று எண்ணுவதைப்போல் சர்வோதய பக்தரும் தம்மை அடியாரென்றும் பிறர் அனைவரையும் தம்பியும் மேலானவரென்றும் எண்ணுகிறார்கள். சர்வோதய மென்றால், எல்லோரும் இன்பமடையட்டும், பிறருடனான குக்க கிடைத்தால் போதும், எல்லோருக்கும் உணவு கிடைத்தானபிறகு எனக்கும் கிடைத்தால் போதும், என்று எண்ணுவதாகும். சர்வோதயத்தின் நிதரிசனமான உரு,

உதாரணம் நம் வீடுகளிலுள்ள நம் தாயார் ஆகும். சிலர் சர்வோதய தத்துவப் பயிற்சி அளிப்பதற்கு முகாம்கள் நடத்த வேண்டும், கல்லூரிகளில் அதை போதிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நான், "இது அவசியம் வேண்டியதே. ஆனால் சர்வோதயப் பயிற்சிக்கான பெருத்த திட்டமொன்று ஏற்கனவே அமைந்துள்ளது. சர்வோதயப் பயிற்சியை வினோபா அளித்துப் பெற வேண்டியதில்லை. அதை ஒவ்வொரு தாயும் தம் வீடுகளில் தம் குழந்தைகளுக்கு அளித்து வருகிறார்" என்று சொல்லுகிறேன். தாய் தம் குழந்தைகளுக்குப் புகட்டும் பாலுடன் சர்வோதயமும் புகட்டுகிறார். தாய் வீட்டிலுள்ள அனைவருக்கும் உணவருத்தியபின் தாம் உணவருந்துகிறார். தாயின் இந்த நடைமுறையில் சர்வோதயம் பொதிந்துள்ளது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சர்வோதயத்தின் பிரதிநிதி, சர்வோதயத்தின் குரு இருந்து வருகையில் அதில் நமக்குப் புரிந்து கொள்ள வியலாத சூட்சுமம் என்ன இருக்கிறது?

கயநலத்திற்கு உயர்ந்த பயிற்சி

ஒரு நண்பர், பாபா அனைவரையும் பாமார்த்திகளாக்க துறவிகளாக்க விரும்புகிறாரென்று எழுதியிருந்தார். மனிதனிடம் பாமார்த்த உணர்ச்சி குறைவாயும் கயநல உணர்ச்சி அதிகமாயும் இருக்கிறதென்று சொல்லப்படுவதை நான் ஒப்பவில்லை. மனிதனைப்பற்றிய இந்தக் கருத்தே தவறென்பது என் அபிப்பிராயம். சமூகத்திற்காகத் தனது என்பதனைத்தையும் துறப்பதில்தான் மனிதனுடைய நலம் அமைந்திருக்கிறது. மனிதன் எந்த அளவுக்குப் பிறருக்காகத் துறக்கிறானோ, தியாகம் புரிகிறானோ அதே அளவுக்குப் பயன்பெறுகிறான். தாய்க்குத் தம் வீட்டில் கிட்டும் இன்பம் எந்த கயநலம் அல்லது உலோபிக்குக் கிட்டும்? தாய்மாரிடம், "நீங்கள் சமையலானதும் சாப்பிட்டுவிட்டுப் பிறகு குழந்தைகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் உணவளித்தாலென்ன?" என்று கேட்டுப்பாருங்கள். தாய்மார் தம் குழந்தைகளிடம், "நீங்கள்

அனைவரும் என்னை அண்டி, என்னை நம்பி இருப்பதால் என் உடல் வலுவாயிருக்கவேண்டும். எனவே நான் முதலில் பால் அருந்துகிறேன், பிறகு நீங்கள் அருந்துங்க "என்று சொல்வார்களானால் தாய்மார் நவீன பொருளாதார விற்பனைகளிடம் சிடர்களாகிய இத்தகைய சுயநலப்பாடம் படித்து அனுஷ்டிப்பார்களானால் அவர்களுக்கு அதனால் என்ன இன்பம் ஏற்படும்? இவ்வாறு வீட்டுக்கு வீடு பரமார்த்தத்தின் உதாரணம் நிதரிசனமாய் இருந்துவருகையில், தியாகம் செய்வோருக்கே இன்பம் கிட்டுகிறது என்று நான் அனுபவத்தில் உணருகையில் நான் அதிகமாய் ஒன்றும் சொல்ல விரும்பவில்லை. "உங்களுக்கு உங்கள் வீட்டிலேயே இன்பம் பெறுவதற்கான முறை போதிக்கப்படுகிறது. அதற்கான யுக்தி உங்களுக்கு ஏற்கெனவே தெரிந்திருக்கிறது. அதையே தம் தம் கிராமங்களில் உபயோகியுங்கள்" என்று மட்டுமே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீங்கள் வீட்டில் தம் குழந்தைகளைப்பற்றிக் கவலைப்படுவீர்களேயன்றி தம்மைப்பற்றி அவ்வளவு நினைப்பதில்லை. நீங்கள் தம் வீடுகளில் அனுஷ்டிக்கும் அதே நியாயத்தை கிராமத்திலும் அனுஷ்டித்தால் உங்கள் இன்பம் பெரிதும் பெருகும்.

இந்த விஷயத்தைப் புரிந்துகொள்ளுதல் மிகவும் சுலபம். இதை எழுத்து வாசனை இல்லாதவர்களும் புரிந்துகொண்டு விட்டமையால் கோராபுட் ஜில்லாவில் *350 கிராமத்தில் மக்கள் தம் கிராமங்களைத்தையும் தானமளித்து விட்டார்கள். சமூகத்திற்கு உண்மையான சுயநலப் பயிற்சி அளப்பதாய் நான் உரிமையுடன் கூறுகிறேன். இந்தியன் ஒவ்வொருவனுடைய சுயநலமும் அவன் தனது தனி உடைமை—உரிமையைத் துறப்பதில்தான் அடங்கியிருக்கிறது.

கால்பந்து விளையாட்டு உதாரணம்

கால்பந்து விளையாட்டு எப்படி நடக்கிறதென்று உங்களுக்குத் தெரியும். என்னிடம் பந்து வந்ததும் நான் அதைப்

* இப்பொழுது 1000 கிராமங்கள்

பிடித்து என்னிடமே பத்திரமாய் வைத்துக்கொண்டிருந்தால் ஆட்டம்தான் நடக்குமா, அதனால் இன்பந்தான் ஏற்படுமா? என்னிடம் பந்து வந்தவுடனே நான் அதை இன்னொருவனிடம் உதைத்துத் தள்ளுகிறேன். அப்பொழுது தான் ஆட்டம் நடக்கிறது, இன்பம் ஏற்படுகிறது. இதே வகையில் நம்கைக்கு வரும்பணத்தை நம்மிடமே கெட்டியாய் வைத்துக்கொண்டிருப்பதில் இன்பமில்லை; அதை சமூகத்திடம் திரும்பச் சேர்ப்பதில்தான் இன்பமிருக்கிறது. உங்களுக்கு ஒரு லாடு கிடைத்து உங்கள் கை, பொருளாதார சாஸ்திரம் பயின்ற வித்வானாகையால் லாடுவை அது தன்னிடமே மூடிவைத்துக்கொண்டிருந்தால் உணவே இல்லாமற்போய்விடும். ஆனால் அதன் தன்னலம் அந்த லாடுவை வாயில் போடுவதில்தான் இருக்கிறது என்பதை உணருகிறது. வாய் சுயநலம் காரணமாய் லாடுவை தன்னிடமே வைத்துக்கொண்டிருந்தால் வாயே லாடுவைப்போல உப்பிப்போருமே அல்லாது அதை உண்ட இன்பம் அதற்கு எவ்வாறு ஏற்படும்? ஆனால் வாய் பரமார்த்த நோக்குடன் லாடுவை வயிற்றினிடம் சேர்த்துவிடுகிறது. வயிறும் சுயநலமியாக லாடுவை கெட்டியாய்ப் பற்றிக்கொண்டிருந்து விடுமாயின் வயிறு உப்பிப்போய் சஸ்திர சிசிச்சை செய்யவேண்டியவரும். ஆனால் வயிறே அதை வைத்துக்கொண்டு பெரிதும் உழைத்து ரத்த மாக்கி உடலெங்கும் அனுப்பிவிடுகிறது.

இதே வகையில் பிறரைப்பற்றியே வைத்து நினைப்பார் அடங்கியதே உயிருள்ள சமூகம். உயிர்ப்பு வந்த போடுவை அது உடனே வாயில் போட்டுவிடுவதைப்போல தம்மை அது உடனே செல்வத்தை, பொருளை பிறரிடம் அனுப்பிவிடுகிறது. இதைச் செல்வத்தை, பொருளை பிறரிடம் அனுப்பிவிடுவதே வோரைக்கொண்ட சமூகமே உயிருள்ள சமூகம். நிலத்தையும் மற்ற செல்வத்தையும் நம்மிடமே கெட்டியாய் பிடித்து வைத்துக்கொண்டிருப்போர் உள்ள சமூகம் உயிரற்ற சமூகமே. ஒரு சமயம் ஒரு நபன் என்னிடம் வந்தான். நோகிறதென்று சொல்லி அழுகான். நான் குறுக்கிட்டுக் கேட்டேன். அவனிடம் "தம்பி உன்னைவோ நோகிறது? கண்ணில் நீர்வடிவானேன்? கண் அழுவானேன்?" என்று

கேட்டேன். ஆனால் காதின் நோவு கண்ணையும் அடைகிறது. இதுவே உயிருள்ள உடலுக்கு அறிகுறி. ஒருவன் காதில் ஒரு முனையை வைத்து அடித்தாலும் கண்ணிலிருந்து துளி நீர் வரவில்லையென்றால் அந்த உடலில் உயிரில்லை, அது பிணமென்று அறியவேண்டும். இதேவகையில் ஒரு கிராமத்தில் ஒரு விட்டாருக்கு நேர்த்த துன்பம் அண்டை அயலாரைப் பாதிக்கவில்லையென்றால் அந்த கிராம சமூகத்திற்கு உயிரில்லையென்று உணரவேண்டியதே.

வினோபாவைக் காணவே பயம்!

இது மிகவும் சாதாரண விஷயமாகையால் இதை எல்லோரும் புரிந்துகொள்ளுகிறார்கள். சில பெரிய மனிதர்கள் பாபாவை அணுகவே அஞ்சுகிறார்கள். ஒரு சமயம் ஒரு பெரியமிராசுதாரிடம், “நம் ஊருக்கு பாபா வந்திருக்கிறாரே, போய்ப் பார்த்துவிட்டு வரலாம் வாருங்கள்” என்று ஒருவர் சொன்னார். அதற்கு அந்த மிராசுதார் “எனக்கு பாபாவிடம் பெருமதிப்புண்டு. நான் அவருடைய நூல்களைப் படித்திருக்கிறேன். ஆனால் இப்பொழுதைக்கு அவரைப்பார்க்க விருப்பமில்லை” என்று பதில்சொன்னாராம். “ஏன்?” என்று கேட்டதற்கு, “பார்க்கப்போனால் அவர் நிலம் கொண்டாவென்பார். அவர் கேட்டுவிட்டால் என்னால் இல்லையென்று சொல்ல முடியாது” என்று பதில் வந்தது. அதற்கு அழைத்தவர் “அவர் கேட்டால் கொடுத்துதான் தீரவேண்டுமா? உங்களுக்கு விருப்பமில்லை யென்றால் கொடுக்கவேண்டாமே. அவர் சொல்லுவதை காதில் வாங்கிக்கொண்டு வந்துவிடுமே. நிர்ப்பந்தம்செய்து நம் நிலத்தைப் பெறுவதற்கு அவருக்கு அதிகாரமேது? அன்புடன் விரும்பிக் கொடுப்பதைத்தானே அவர் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்” என்று சொன்னார். அப்பொழுது மிராசுதார், “இதில்தானே ஆபத்திருக்கிறது. அவர் அன்பாய்க் கேட்கிறார். அவர் சொல்லுவதெல்லாம் உண்மையாயிருக்கிறது. அதனால்தான் என்னால் அதை மறுக்க முடியாதே என்று அஞ்சுகிறேன்” என்று சொன்னார். என்னிடம் இந்தச் செய்தி வந்தபொழுது நான்,

“எனக்கு அவருடைய நிலம் கிடைத்துவிட்டது. அவர் என் வார்த்தையை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டாரல்லவா? அதற்குமேல் எனக்கு வேறெதுவும் தேவையில்லை” என்று சொன்னேன். இந்தியாவின் மக்களாவரும் பாபா சொல்லுவதை முழுமனதுடன் ஏற்றுக்கொண்டு விட்டார்களெனின் அதன் பிறகு பாபாவுக்கு ஒரு ஏக்கர் நிலமும் வேண்டியதில்லை. அப்பொழுது நிலத்தை வாங்கிப் பிறகு அதை விறியோகிக்கும் சிரமம் எனக்கேது? என்னை ஆட்டி அலைக்கழிக்கும் கருத்து உங்கள் உள்ளங்களிலும் இடப்பெற்று விடுமாயின் அது உங்களை அமைதியாய் இருக்க விடாது; ஆட்டி அலைக்கழிக்கும்.

ஒரு முஸ்லீம் அன்பரின் தூதரம்

ஒரு சமயம் ஒரு முஸ்லீம் மிராசுதார் என்னைக் காண வந்தார். நான் அவரிடம், “நீங்கள் ஐந்துபேர் சகோதரர்களென்றால் எனக்கு ஆறில் ஒரு பகுதி உங்கள் நிலத்தில் அளியுங்கள்” என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர், “ஆண்டவன் அருளால் நாங்கள் ஐவரே” என்றார். அதற்கு நான், “ஆண்டவன் ஏவலால் நான் உங்கள் ஆறுவது சகோதரனாகிவிட்டமையால் எனக்கு ஆறில் ஒரு பகுதி வேண்டும்” என்றேன். அவர் கெட்டிக்காரர் “முஸ்லீம்களாகிய எங்களிடையே சகோதரர்களைப்போலவே சகோதரிகளுக்கும் சொத்தில் சம உரிமையுண்டே” என்றார். அவர் இதைச் சொன்னவுடனே அவர் என் உரிமையை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டாராகையால் எனக்கு வெற்றிதானென்று உணர்ந்தேன். பிறகு, “உங்களுக்கு எத்தனை சகோதரிகள்?” என்று நான் கேட்கவே, “இருவர்” என்றார் அவர். அப்பொழுது நான், “ஐந்து சகோதரர்கள், இரு சகோதரிகள் சேர்ந்து ஏழாயிற்று. நான் எட்டாமவன். எனக்கு அரைக்கால் பங்கு கொடுத்துவிடுங்கள்” என்றேன். அவர் உடனே அரைக்கால் பங்கு கொடுத்து விட்டார். இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சிகளை யெல்லாம் நான் உங்களுக்கு சொல்வதென்றால் அது ஒரு பாசதமாகிவிடும். இம்மாதிரியான ஆயிரக்கணக்கான நிகழ்ச்சிகளை இந்த என்

கண்கள் கண்டிருக்கின்றன. இதுவரை 4½ லட்சம் பேர் தானமளித்திருக்கிறார்கள். தானமளித்தவர்களுள் கண்ணே தெரியாத குருடரும் உண்டு. ஒரு சகோதரி தானம் வழங்க இரவில் வெகுநேரம் தாழ்த்தி வந்து சேர்ந்தார். அதற்கு முன் நாங்கள் தூங்கப் போய்விடவே அவர் இரவை அங்கேயே கழித்துவிட்டு மறுநாள் காலையில் தானமளித்தபின் விடைபெற்றுச் சென்றார். சிறுபிள்ளைகளும் தம் தந்தையரை வற்புறுத்தி தானம் வழங்கச் செய்திருக்கிறார்கள்.

நாம் உலக சக்தியின் கருவி

சகோதரர்களே, இவற்றிலிருந்தெல்லாம் நாம் அறிவ தென்ன? உலகின் சக்தி ஏதோ பெரிய காரியமொன்றை நிறைவேற்ற விரும்பியுள்ளது. நாம் அந்த உலக மகா சக்தியின் கருவிகளே, கிருஷ்ண பகவான் கீதையில் அர்ச்சுன னிடம், “இவர்கள் அனைவரும் என்னை ஏற்கனவே மடிந்து விட்டார்கள். நீயொரு வியாஜமாயிருந்து என் ஏவலைச் செய்” என்று சொல்லுகிறார். இவ்வாறே நான் உங்களிடம், இந்தியாவில் நிலத்தில் மக்களின் உடைமை மரித்துப் போய்விட்டது. இப்பொழுது முன்வந்து தானம் வழங்குகிறவர்கள் தாராள மனமுள்ளவர்களென்று ஆகும். இவர்கள் உலக சக்தியின் கருவியாக ஆவார்கள், நன்மை பயக்கும் ஆயுத மாவார்கள். பகவான் கையில் ஜொலித்துக்கொண்டிருக்கும் சுதரிசன சக்கரம் போன்றவர்கள் இவர்கள். இல்லையேல் இந்தக் காங்கிரஸ்காரர்களெல்லாம் எதற்காக என்னை அணுகுகிறார்கள்? அவர்களுக்கு பாபாவிடமிருந்து நாலணை சந்தாவாவது கிடைத்திருக்குமென்று எண்ணுகிறீர்களா? மணலைப் பிழிந்து என்னை எடுத்தாலும் எடுக்கலாமே தவிர பாபாவிடமிருந்து நாலணை வாங்கிவிட முடியாது. ஆனால் பாபா சொல்லுவது உண்மையாகையால் அதை யாரும் மீற முடியாதிருக்கிறது. பாபாவுக்கு உலக மகாசக்தியின்மீது, ஆத்ம சக்தியின்மீது, கடவுளின் சக்தியின்மீது—அதை நீங்கள் எந்தப் பெயரால் வேண்டுமோ அழைத்துக் கொள்ளுங்கள்—நம்பிக்கை இருக்கிறது.

என் பணி சமமாக்குவதே

ஒரு விஷயம் நினைவிலிருக்கவேண்டும், நாம் ஏற்றுள்ள பணி எவரையும் எதிர்ப்பதற்காகவல்ல. ‘சர்வேஷாம் அபிரோதேன பிர்ம்ம கர்ம ஸமாஸ்பே’ (பிரம்மகர்மம் அல்லது கடவுளின் பணி எவரையும் எதிர்த்துத் தோன்றாது.) நாம் ஏற்றுள்ளது கடவுள் பணியாகையால் இதில் எவரையும் நாம் எதிர்க்கவில்லை. இதில் அனைவரின் நன்மையும் பொருந்தியிருக்கிறது. இதில் ஒவ்வொருவர் மனத்தையும் மற்றவர் மனங்களுடன் இணைக்கும் முயற்சியுள்ளது. ஆகையால் இதில் எல்லா அரசியல் கட்சியினரும் கலந்துகொள்வார்களென்பது என் நம்பிக்கை. மக்களனைவரின் நன்மைக்காகவே இவ்வேலை நடக்கிறதென்று எல்லோரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு இடத்தில் கம்யூனிஸ்டுகள் பாபா செய்யும் இந்த வேலை பணக்காரர்களின் நன்மைக்காக நடக்கிறதென்று சொன்னார்கள். இது நடந்தது மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பாகும். இப்பொழுதோ கம்யூனிஸ்டுகளின் மனமும் நமக்குச் சாதகமாய் மாறியுள்ளது. நாம் ஏழைகளுக்காக வேலை செய்வதால் அனைவரின் மனமும் நமக்கு அனுகூலமாயிருக்குமென்று நான் முதலிலிருந்தே சொல்லிவந்தவன். ஆனால் பாபா பணக்காரர்களின் ஏஜென்ட் என்ற இந்தப் புதிய குற்றச்சாட்டு என் காதில் கிழிவே எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சியுண்டாயிற்று. ஆனால் நான் எத்தகைய ஏஜென்ட்? இந்த ஏஜெண்டின் ஒரு கையில் பணக்காரர்களின் நன்மையையும் யிருந்தால் மறு கையில் அவன் ஏழைகளின் நன்மையையும் வைத்திருக்கிறான். இவன் இருவரையும் இணைக்கும் பாலம் போன்றவன். பாலம் இக்கரையிலுள்ளவர்களை அக்கரையிலும் அக்கரையிலுள்ளவர்களை இக்கரையிலும் கொண்டு சேர்ப்பதைப் போல பாபா ஏழைகளைத் தன்வான்களாகவும் பணக்காரர்களை எளியோராகவும் செய்வான். இருவரும் ஒரே தளத்தில் கொணர்ந்து நிறுத்தி பாஸ்பரம் அளிப்புகொள்ளச் செய்து தான் புரோகிதனாயிருந்து இருவருக்கும் மணம் முடித்து வைத்துவிட்டு அவன் நடைபயக்கட்டிவிடுவான். பிறகு அவன் அவர்களிடம் இனி நீங்கள்

அன்புடன் உங்கள் காரியங்களை நடத்திக்கொண்டு போங்க
என்று சொல்லுவான். இவ்வாறு இந்த இயக்கம் மக்க
ளின் மனத்தை இணைப்பதற்கெனத் தோன்றியதாகும்.

எனது என்ற பற்றை விடுங்கள்

இந்தியா மிகவும் பெரிய தேசம். இதன் சக்தி ஒற்றுமை
யிலேயே அமைந்திருக்கிறது. நாம் முழு மனதுடன் ஒன்று
சேர்ந்து விடுவோமாயின் நம் சக்தி பெரிதும் வளம் நம்மை
யாரும் அசைக்க முடியாத நிலையை எய்துவோம். ஆனால்
நம் மனம் ஒன்றுசேரவில்லை நம் ஜனத்தொகையின் பெருக்
கமும் நிலத்தின் பெரும் பாப்புமே நமக்கு யமனாகிவிடும்.
நான் பணக்காரர்களிடம் நிலம் பெறுகிறேனென்றால் அவர்
களுக்கு உதவுவதாகவும் பெற்ற நிலத்தை எளியோருக்கு
வழங்கும்பொழுது அவர்களுக்கு உதவுவதாகவும் எண்ணு
கிறேன். ஏழைக்கும் தன் கையகல் கோவணத்தில் பற்
றுண்டு. உடைமை உணர்ச்சி அவனுக்கும் இல்லாமலில்லை.
இதனால் நான் ஏழை எளியோரிடமும் நீங்கள் உங்கள்
குடிசைகளிடம் கொண்டுள்ள பற்றைத் துறந்துவிடுங்களென்
கிறேன். தனவான்களும் தம் மாட மாளிகைகளிடம் கொண்
டுள்ள பற்றை விடவேண்டி வரும். ஆனால் ஏழைகளாகிய
நீங்கள் உங்கள் குடிசைகளின் பற்றைவிட மறுத்தால் அவர்
களும் தம் மாளிகைகளைப் பற்றிக்கொண்டு தானிருப்பார்கள்.
ஏழை, பணக்காரரென்று இரண்டு இனங்கள் இல்லை என்
பதை மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இருவரும் ஒரே
இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களே. தன் உடைமையென்று ஒன்
றைக்கொண்டு விடாப்பிடியாய் அதைப் பற்றிக்கொண்டிருப்
பவர் — பெரியவர்களோ சிறியவர்களோ பணக்காரரோ
ஏழையோ — அனைவரும் ஒரே இனத்தவரே.

கடவுள் காற்றையும் நீரையும் சூரிய வெளிச்சத்தையும்
அனைவருக்குமென உண்டாக்கியிருப்பதைப்போல நிலத்தையு
ம் எல்லோருக்குமென்றே சிருஷ்டித்திருக்கிறார் என்று
நான் சொல்லுகிறேன். எனக்கு நல்லகாற்று கிடைக்கிறது;
அதனால் உங்களுக்கும் ஒன்றும் கேடு நேருவதில்லை. உங்

களுக்கு நல்ல காற்று கிடைப்பதனாலும் எனக்குக் கேடில்லை.
ஆனால் ஒருவருக்கு நல்ல காற்று கிடைக்கும் காரணத்தால்
இன்னொருவன் தீயகாற்றில் இருக்க நேர்ந்தாலும் ஒருவ
னுக்கு நல்ல நீர் கிடைக்கவேண்டி இன்னொருவன் அழுக்கு
நீரைப் பருக நேர்ந்தாலும் பேராபத்தாய்விடும். ஆகையால்
சிருஷ்டியிலுள்ள சக்திகளைத்தாம் அனைவருக்குமென
அமைந்தவையாகையால் அதற்கேற்ப நாம் நம் வாழ்க்
கையை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

நீங்களனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து பூமிதானப் பணியில்
முனைந்து இறங்கி இந்த கோவர்த்தன மலையைத் தூக்க
வேண்டுமென்பது என் விருப்பம். கோவர்த்தன மலையைத்
தூக்குகிறவன் தூக்கப்போகிறான், நாம் தூக்கப்போவதில்லை.
ஆனால் நம் அனைவரின் கோல்களும் அதைத் தாங்கும்
பொழுதுதான் கிருஷ்ணபகவான் அதைத் தூக்கிப் பிடிப்
பார். ஆகையால் இத்தேசத்தில் பூமிதான யக்ஞத்திற்கு
நிலமளிக்காதவர்களோ சம்பத்துதான் யக்ஞத்திற்குப்
பொருள் தராதவர்களோ எவரும் இருக்கலாகாது என்பது
என் விருப்பம். உங்களிடமிருந்து தொடங்கி, அண்டை அய
லில் உள்ளவர்களை அன்புடன் அணுகிக் கேட்பீர்களாயின்
அவர்கள் கொடுத்துக்கொண்டு வருவார்கள். யாரையும் எவ்
வகையிலும் நிர்ப்பந்தப்படுத்தத் தேவையில்லை. நிர்ப்பந்தம்
அறவே கூடாது. இனிமையுள்ளது நல்ல விளைவுள்ளது
மான பொருளைப்பற்றி நாம் மக்களுக்கு விளக்கி மட்டும்
சொல்லுவோமாயின் அவர்கள் அதைப் புரிந்துகொள்ளா
கிறார்கள்.

சர்வோதய நூல்களை நீங்கள் அனைவரும் படிக்கவேண்டு
மென்பது என் விருப்பம். சர்வோதய தத்துவங்களை நீங்கள்
சிந்திக்கவும் ஆராயவும் வேண்டும். ஒவ்வொரு நகரி
யிலும் சீரமைத்திலும் படிக்கவும், படித்து விளக்கவும் ஏற்பாடு
செய்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அகில இந்தியாவில் பூதானமும் விநியோகமும்
(31-5-1956 வரை)

மாகாணம்	கிடைத்த பூமிதானம் ஏக்கர்	விநியோகித்தது ஏக்கர்
1. பீஹார் ...	★ 22,47,117	1,38,856
2. உத்தராபிரதேசம் ...	5,84,697	1,21,153
3. ராஜஸ்தான் ...	3,83,779	23,089
4. ஒரிஸ்ஸா ...	2,85,029	86,103
5. ஹைதராபாத் ...	1,75,726	45,336
6. நாக-விதர்பா ...	75,116	23,051
7. மகாடேகாசுல் ...	69,853	20,787
8. ஆந்திரா ...	62,634	—
9. மத்யபராத் ...	55,494	2,931
10. தமிழ்நாடு ...	50,185	4,583
11. குஜராத் ...	44,907	10,468
12. செனராஷ்டிரா ...	31,151	6,639
13. மகாராஷ்டிரா ...	30,846	3,983
14. கேரளா ...	28,791	1,738
15. பஞ்சாப் பெப்சு ...	15,760	—
16. வங்காளம் ...	11,954	2,383
17. மைசூர் ...	9,135	400
18. விர்தியப்ரதேசம் ...	8,828	1,055
19. அஸ்ஸாம் ...	5,000	42
20. கர்நாடகம் ...	3,791	612
21. ஹிமாசலப்ரதே ...	568	211
22. பம்பாய் ...	—	—
23. மில்லி ...	—	157
	★ 41,82,431	4,93,567

இராமதானங்கள் — எண் 1109 ஜீவன் தானங்கள் — எண் 1,5
சம்பத்துதானம் — ரூ. 7,81,522 — 1-3

★குறிப்பு: முன் அறிக்கையில் 2 லக்ஷம் ஆதலாக அதிகம் இருந்ததை இவ்விதமுறைத்துவிட்டு 1 லக்ஷம் ஆதலாக மொத்தமாகவும் குறைந்ததாகவும் ஆகியுள்ளது.

பாபா 95
N 55 112400